

af samme, efter de før Nævninger ved Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 § 104 givne Regler. For Retsvidnerne i Provsteretten kommer den nævnte Lovs § 56, 3die Stykke til Anvendelse.

Den Assessor i Kriminal- og Politiretten, der i Henhold til nærværende Lovs § 2, 2det Stykke, tilforordnes en Provsteret i København, saavel som den nævnte Rets Justitiarius i de i § 7 omhandlede Tilfælde tildeles der et Honorar for den enkelte Sag paa Finansloven.

Med Hensyn til Sagsomkostninger og Rettergangsboeder i Provsteretssager kommer Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 Kapitel 89 og Kapitel 90 til Anvendelse.

§ 15.

De hidtil gældende Bestemmelser om Provsteret og Landemode som Domstol i gejstlige Sager samt D. L. 1—2—13 ophæves. Ligeledes ophæves Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 § 21, 4de Stykke, for saa vidt den angaar Sager, der falde ind under nærværende Lovs Omraade.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1913.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som for disse Øers Vedkommende maatte findes formaalstjenlige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Behandlingen paa Rigsdagen af Forslaget til Lov om Rettens Pleje i Rigsdagssamlingerne 1901—02 og 1902—03 fremkom der fra vedkommende Folketingsudvalg Forslag om, at Bestemmelsen i det nævnte Lovforslags § 1 om, at de gejstlige Retter omfattes ikke af denne Lov, skulde udgaa, og at de gejstlige Retter skulde ophæves. Udvalget paaberaabte sig som sine Motiver herfor dels, at de gejstlige Retter, som de nu ere ordnede, ikke ere Domstole for rent kirkelige Sager, men for et vilkaarligt Antal af Skolesager og gejstlige Sager, dels, at de i deres Sammensætning og Procesmaade ere ganske forældede. Dette Forslag mødte imidlertid Modstand hos den daværende Kultusminister, og de anførte Ord bleve derfor staaende i Loven og findes saaledes i den den 26de Marts 1909 stadfæstede

Lov om Rettens Pleje § 1. Den Diskussion, der herved var rejst om de gejstlige Retter, gav imidlertid Anledning til, at i Loven af 15de Maj 1903 om et kirkeligt Udvalg § 1 Ordningen af Retsplejen i gejstlige Sager blev nævnt som et af de Emner, som Udvalget skulde afgive Betænkning over og udarbejde Forslag til Bestemmelser om. I den Skrivelse af 19de Maj 1904 til det kirkelige Udvalgs Formand, hvori Ministeriet umiddelbart forud for Udvalgets første Sammentræden udtalte sig udførligt om Udvalgets forestaaende Arbejde, hedder det om denne Bestemmelse i Loven om det kirkelige Udvalg bl. a. saaledes:

„Om end Bestemmelsens Ordlyd nærmest synes at forudsætte som noget givet, at Retsplejen i gejstlige Sager vedblivende skal være forskellig fra Retsplejen i bor-